

CAPELLANIA.

SUMMARIUM.

- 1 Quotvices sint capellanie, ad n. 6.
- 7 Que sint jura testatoris, seu fundatoris quoad capellaniam institutionem, ad n. 9.
- 10 An ad cuiuscumque capellaniam titulum quis possit ordinari, ad num. 12.
- 13 Quid juris circa translationem capellanie de una in aliam ecclesiam, ad n. 18.
- 19 Que capellaniam possint clerico conferri, que vero non, ad n. 47.
- 43 Que capellaniam requirant personalem residentiam, que vero non, ad n. 49.
- 50 An capellaniam possit conferri filii illegitimi presbyterorum in eadem ecclesia beneficiatorum.
- 51 Subneantur additiones ex aliena manu, ad numer. 59.

CAPELLANIE sunt in triplici differentia, scilicet capellaniam mercenariam, capellaniam collatiivam, & capellaniam gentilitiam, seu jurispatronatus. Capellaniam mercenariam sunt illae, quae ita instituuntur, ut non conferantur sacerdoti in titulum, sed eligatur ad implendum munus impositum a testatore, ita tamen, ut possit ad nutum haereditis removeri: ut cum v. gr. testator relinquit laico bona temporalia cum onere faciendi celebrari in tali altari certas missas a sacerdote sibi benevisis; & hac ratione capellaniam dicitur mercenaria, cum missae celebrentur recepta mercede sine titulo, & tunc bona relicta pro hoc onere remanent in sua temporalitate; nec Episcopus potest in his se intromittere: licet enim talia bona sint affecta onere missarum, possidentur tamen a laico, & sub eius sunt regimine, & dispositione, ut notavit Gamma decis. 288. num. 4. in princip. arg. text. in l. fin. C. de bon. vacant. lib. 10. Et tales capellaniam dicuntur etiam manuales, & ad nutum revocabiles, quia in alterius manu, & dispositione stat illas relinquere, vel auferre, & istae rigorose loquendo non sunt proprie beneficii ecclesiastica, cum de naturali beneficii ecclesiastici proprie dicti sit, ut institutus perpetuo duret; cap. Sanctorum 2. dist. 70. Capellaniam collatiivam sunt illae, quae ita sunt institutae, ut conferantur in titulum, ut cum v. gr. testator reliquit bona temporalia, ut ex eorum redditibus celebrari debeat in tali altari missa quotidiana, vel certus missarum numerus singulis annis, quam capellaniam debet haeres cum Episcopi auctoritate erigere, & fundare; quia nullus privatus sine Ordinarii auctoritate potest locum sacrum, vel rem spirituale constituit; arg. cap. Ad hoc 4. de religio. domib. Si enim Episcopi auctoritas, & assensus in erectione deficeret, non dicerentur beneficia ecclesiastica proprie dicta; arg. cap. Nemo 9. dist. 1. de consecrat. Rota part. 2. recent. decis. 371. num. 3. Dicuntur autem collatiivae, quia ad Episcopum pertinet eas conferre, & quamvis nominatio ad easdem capellanias possit esse a laico, non potest testator apponere conditionem, quod Episcopus se non intromittat ad conferendum, supposito quod sint institutae cum recensitis conditionibus, per textum cap. Siquidem 2. caus. 10. quest. 1.

6 Capellaniam gentilitiam, seu jurispatronatus sunt ejusdem rationis cum collatiivis, hoc solum adjecto, ut ad haeredes, seu electos, seu vocatos a testatore pro tali jurispatronatus, pertineat jus nominandi ad hujusmodi capellanias, servatis, quae in hoc genere, quoad nominationem, servanda sunt. Licet enim nominatio fiat a patrono, institutio tamen, seu collatio ad Episcopum pertinet. Rota decis. 10. de testam. in antiquis num. 1. cap. Ex frequentibus 3. de institutionibus, & cap. Nullus laicorum. Nec Episcopus potest ullimode excludi a collatione, seu institutione talis capellaniam gentilitiae, seu jurispatronatus, etiamsi fundator in ejus fundatione asseruerit, quod Episcopus nequeat se ingerere, & si se

ingesserit, institutio capellani nullius sit roboris; talis enim capellaniam, hoc non obstante, subsistit: nam quod de jure non tenet, vinculo paeae nequit constringi, per textum in l. Non dubium in fin. C. de legibus, & l. Quod de bonis §. 1. ff. ad leg. Falcid. Licet enim testator, seu fundator possit in limine fundationis adijcere quascumque leges, & conditiones sibi benevisas, etiam juri communi contrarias, requiritur tamen quod tales leges, & conditiones non sint contra naturam capellaniam, & jurispatronatus, & quod sint ab Episcopo concordatae, & admissae: cap. Significatum 11. de prebend. cap. Praeterea 23. de jurepatron. & cap. Quanto 16. de censib. & est communis DD. cum Rota decis. 5. de prebend. in novis, & decis. 2. de testam. in antiq. Unde cum talis conditio a testatore, seu fundatore posita, esset contra naturam verae capellaniam, ex quo requiritur quod vera capellaniam conferatur a solis ecclesiae Praelatis, eorumque officialibus; cap. Ex frequentibus 3. de institutionibus, cap. Si quis deinceps 12. cap. Si quis Clericus 16. cap. Constitutiones 17. cap. Nullus laicorum 18. cap. Per laicos 20. caus. 16. quest. 7. Ideo habenda esset pro non adjecta, Abbas in cap. Nobis, n. 5. de jurepatronatus, Innocentius in cap. In Lateranensi, n. 5. de prebend. Lambertinus de jurepatron. l. 1. prim. part. 4. 9. prin. n. 68. Sarmienus l. 1. select. cap. 11. n. 10.

Ad titulum capellaniam mercenariam, & amovibilis, nemo potest ordinari, quia capellanus mercenarius, & amovibilis titulum habere non censetur, arg. cap. Constitutus 8. de filiis presbyterorum, & Abbas ibi num. 5. Nec habet certos redditus, quibus sustentari valeat, ne emendicare, aut turpem artem exercere teneatur in magnum dedecus ordinis ecclesiastici, potest enim ad nutum haereditis, vel erogatarum removeri. Ita tenent Majol. de irregularitate l. 4. cap. 14. num. 4. Campani in divers. Juris Canonici rubric. 8. cap. 4. num. 8. in fin. Garzias part. 1. de benef. cap. 2. num. 83. & plures alii cum Barbosa de offic. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 19. num. 15. & l. 3. Juris ecclesiast. univers. cap. 5. n. 19. Si tamen talis capellaniam mercenaria, & amovibilis, consentiente patrono & Episcopo, conferatur alicui in titulum vitalitium, poterit ipse in tali casu habere ea, quae ex sacris canonibus, & Pontificum constitutionibus in hac parte requiruntur, scilicet sufficientes redditus ex beneficio ecclesiastico, quibus sufficienter sustentari valeat, ne teneatur emendicare, aut sordidam artem exercere; cum quoadusque vixerit, habeat redditus illius capellaniam, qui sufficientes supponuntur ad congruam sustentationem: Accedit praxis circa hoc fere communis. Obtinent autem capellaniam in capella Papae, licet sit ad nutum amovibilis, potest ad illius titulum ordinari. Navarr. cons. 20. de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decis. sub eodem tit. dec. 59. Aloys. Ricc. in praxi fori ecclesiast. resol. 334. in fine, Molles. tract. 6. sub cap. 1. n. 77. Alphons. de Leon. part. 1. quest. 3. n. 57. Barbosa de offic. & potest. Episcop. alleg. 19. num. 30. & lib. 3. Juris ecclesiast. univers. cap. 5. num. 19.

Capellaniam erecta in una ecclesia non potest sine necessitate transferri de jure communi ad aliam ecclesiam, etiamsi sit capellaniam de jurepatronatus. Et ratio est, quia capellaniam collatiivam proculdubio est affixa ecclesiae: est enim beneficium ecclesiasticum, quod erigi non potest, nisi ad altare; cap. Nemo 9. dist. 1. de consecr. & notat Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 4. num. 55. Duran. decis. 130. num. 4. Eo ipso tamen quod altare erigitur, remanet affixum ecclesiae, in qua erigitur; unde Tridentinum sess. 25. de reform. cap. 5. jubet, quod his capellaniam, seu beneficiorum erectionibus non derogetur; ibi: "Ratio postulat, ut illis, quae bene constituta sunt, contrariis ordinationibus non detrahatur: quando igitur ex beneficiorum quorumcumque erectione, seu fundatione, aut alii constitutionibus, qualitates aliquae requiruntur, seu certa illis onera sunt injuncta: in beneficiorum collatione, seu in quacumque alia dispositione eis non derogetur." Missarum enim onera relicta in determinata ecclesia, seu capella, non possunt alio transferri absque Sedis Apostolicae licentia ex Sac. Congr. Conc. in Hispanens. 30. Septemb. 1580. & Brixien. 1. Dec.

15 Decemb. 1685. Immo neque Nuncios Apostolicis potest concedere indulgunt, quod missae celebrandae in loco a testatore designato alibi celebrantur. Sac. Congr. Concil. 16 in Giemen. 18. August. 1703. Alias translatio esset nulla, quamvis fieret auctoritate executorum testamentariorum, qui talem facultatem expressam non haberent. Sac. Congr. Conc. in Derthon. 4. Jun. 1701.

17 Videtur tamen esse a Sede indulgendum, ut capellaniam jurispatronatus possit transferri de loco ad locum, ut de facto fuit indulgunt, ut capellaniam transferretur de castro, in quo a domino ipsius castrum fuerat erecta, ad aliud castrum de jurisdictione ejusdem familiae, ex qua primogenitus fundatoris amiserat jus castrum, in quo fundata erat, & petierat a Sac. Congreg. Concil. facultatem eam transferendi ad aliud castrum, in quo jurisdictionem habet. Et ratio indulgenti videtur rationabilis, scilicet, necessitas sacrificii in nova ecclesia, praesertim cum nullo detrimentum cultus divinus patiatur in ecclesia, in qua fundata est capellaniam, cum supponatur in dicta ecclesia adhuc remanere alios capellanos, uti remanserunt in casu expresso. Tum quia prima ecclesia censetur electa fundatore capellaniam cum respectu ad patronos illius castrum, tanquam proprii, & possessi ab ipsis. Unde transmittitur patronis ad aliud castrum, videtur transferenda etiam capellaniam, quia ecclesia censetur electa cum sua qualitate, seu tanquam patronatus castrum, ex eo quod sit electa cum respectu ad patronos, justa illud 2. Machab. cap. 5. num. 19. Non propter locum gentem, sed propter gentem locum elegit Deus. Ex hoc autem fit, quod dum patroni se transferunt ad aliud locum, transferuntur cum ipsis capellaniam patronatus, quia prior desinit esse locus patronalis, atque adeo non amplius est ille, quem contemplatus est fundator, quia enim contemplatus est tanquam patronalem, & respectu ad patronos, & novus locus incipit esse ille, quem est contemplatus, quia fit patronalis, & fit talium patronorum, quales in fundatione fundator fuit contemplatus; & id a fortiori procedit, quia cum patroni soleant percipere emolumentum ad hanc celebrationem missarum, oritur praesumptio, quod fundator voluerit hoc pacto ipsis providere ex parte non solum eorum commodum, sed etiam praesenti necessitati, qua nunc tenentur ob inopiam missarum in novo castro. Quilibet enim praesumitur operari eo modo, qui sibi utilis est l. 1. r. & 2. ff. de solution. Unde censendum est, fundatorem nescire respexisse ad fructum sacrificii, sed etiam ad sublevandam indulgentiam haereditum patronorum, cum in hoc potuerit exercere actum pietatis, & ordinare suam dispositionem ad duplicem finem, & ex utroque percipere utilitatem; & propterea videtur ex gratia a Sede esse indulgendum, ut revera censuit S. Cong. Conc. in Viterb. 25. Jan. 1663. Haec tenent Pignatell. tom. 4. cons. 12. n. 2. & 3.

19 Capellaniam obtinent non tenentur sacros ordines suscipere, sed missarum oneri potest per alium satisfacere, nisi in fundatione cautum sit, ut per se ipsum celebret. Sac. Congr. Conc. in Mediolanen. 6. Jul. 1681. Capellaniam, in cujus erectione fundator sic disposuit: Instituitur capellaniam, qui missas celebret, non est sacerdotalis, & conferri potest clerico quatuordecim annorum: Sac. Congr. Conc. 15. Jul. 1589. & sepe alibi, & signanter in Milevitana, ut testatur Fagnan. in cap. Ut Abbates 1. de atat. & qual. & ordinis presbiterorum num. 70. Et ratio est quia periculum modum loquendi significare voluit testator potius onus capellano impositum missas celebrandi, quam factum ipsum celebrationis missarum. Non enim tale onus imponitur ei personaliter adimplendum, sed potest adimplere vel per se, vel per alium. Capellaniam, in cujus erectione fundator sic disposuit: Eligatur capellanus, vel sacerdos, non est sacerdotalis, & potest etiam conferri simplici clerico annorum quatuordecim; Et ratio est, quia in disjunctivis sufficit quod propositum in una parte verificetur. Glos. in cap. Ex parte v. perpetuo, de rescriptis. Rota Rom. dec. 7. de rescriptis in novissimis. Si enim debuisset esse sacerdos, asseruisse fuisset apposita illa particula capellanus, cum satis fuisset dicere, quod eligendus deberet esse sacerdos, nam eo ipso quod sacerdos fuisset electus, immediate esset capellanus, & juxta hunc sensum processit Rota in

Lucana capellaniam 18. Dec. 1593. coram Card. Gyprio, quam ad integrum refert Garzias part. 7. de benef. c. 1. n. 70. Capellaniam hac conditione erecta: Ut eligi debeat unus Prabendarius, qui singulo quoque die teneatur missam celebrare, & divinis officiis interesse, non est sacerdotalis, & capellanus potest per alium missas celebrari facere. Sic decisum fuisse a Sac. Cong. Conc. in Placentina refert Fagn. l. c. n. 67. Capellaniam hac lege fundata, ut capellanus per seipsum missas celebrare teneatur, conferri potest simplici clerico, in ea tamen aetate, ut infra annum possit in sacerdotem ordinari, nisi alia essent verba in fundatione posita, quae requirerent obtinentem tempore collationis esse actu presbyterum. Sic expresse decisum a Sac. Cong. Conc. refert Fagn. in c. Ut Abbates n. 52. & in c. Conquerente 6. de Clericis non residentibus n. 29. Et ratio est, quia in beneficiis sacerdotibus sufficit habilitas proxima ad sacerdotium, per textum in c. Si 15. de institutionibus in 6. cum ibi notatis, & Conc. Trid. sess. 24. c. 12. de reform. & in c. Cum in cunctis §. Inferiora, de Electione, Rolan. cons. 42. n. 59. lib. 1. ubi testatur de communi, & in terminis capellaniam sacerdotalis de recepta opinione testatur Navarr. consil. 7. in fine de prebend. Marchini. tr. 3. de sacrific. missae part. 2. cap. 29. num. 10.

Capellaniam, in cujus erectione habentur similia verba: "Legavit dictae ecclesiae collegiatam duplas octoginta pro constitutenda, & erigenda una prebendam sacerdotali in dicta ecclesia, cum onere ut prebendarius nominandus, & eligendus ad dictam prebendam, teneatur singula hebdomada celebrare missas duas in dicta ecclesia," non requirit presentandum esse actu sacerdotem, sed sufficit, quod sit talis aetatis, ut infra annum promoveri possit ad sacerdotium. Sac. Congr. Conc. 5. Januar. 1604. apud Fagn. loc. cit. num. 52. Capellaniam, in cujus fundatione habentur consimilia verba: "Quilibet sacerdos, qui pro tempore fuerit, continuam residentiam personalem in dicta ecclesia facere teneatur, & singulis diebus quibus facultas, & commoditas sibi aderit, in dicta ecclesia teneatur missam devotione debita celebrare," non requirit, quod presentandus sit actu sacerdos, sed sufficit quod infra annum possit ad sacerdotium promoveri. Sic Sac. Congr. Conc. 13. Jun. 1608. apud Fagnanum loc. cit. num. 52. Sic capellaniam erecta hac lege: "Usufructuarii teneantur manuteneare unum capellanum, seu presbyterum, qui omni die celebret, & celebrare debeat missam unam in ecclesia per ipsum testatorem fundata &c. & post eorum obitum per N. & N. quos elegit in patronos dictae ecclesiae manuteneare in ecclesia, & qui celebrent & celebrare debeant missam in eadem," est quidem capellaniam sacerdotalis, sed satis est, ut ad eam presentetur Clericus in ea aetate constitutus, ut infra annum possit ad sacerdotium promoveri. Eadem Sac. Congr. Conc. 22. Februar. 1614. apud Fagnan. loc. cit. num. 53. Capellaniam in cathedrali, quorum capellani a capitulo electi teneantur missas conventuales canere, & divinis interesse, sunt sacerdotales aptitudinis. Sic a Sacra Congregatione Concilii, decisum fuisse refert Fagnan. loc. cit. num. 53. Capellaniam in cathedrali ecclesia sic fundata: Ut capellanus debeat celebrare divinum officium, non requirit ut capellanus debeat esse presbyter. Sic decrevisse Sac. Congr. Conc. in Pistoriensi, & Abulensi refert Fagnan. loc. cit. numer. 72. Et ratio est, quia verbum, celebret divinum officium, non refertur ad celebrationem missae, ut colligitur ex Clementin. 1. §. Ne igitur, de celebrat. missarum, ubi Zabara. n. 2. Capellaniam, in cujus erectione sic statuitur: Eligatur sacerdos, qui celebret, non requirit, ut presentandus sit actu sacerdos, sed sufficit ut infra annum possit ad sacerdotium promoveri. Sic Gratianus deceptat. forens. cap. 133. num. 1. ubi adducit plures Rota Romanae decisiones: & videntur facere etiam decisiones Sac. Congr. Conc. adductae supra num. 21. 22. 23. 24. 25. 26. Annexio enim sacerdotii ad capellaniam, seu beneficium, intelligitur ibi facta per modum aptitudinis. Immo juxta illustrissimi, Reverendissimi D. D. Josephi Mariae Maraviglia Legem. 2. 18. Prudentia Episcopalis, neque

que necesse est, ut simplex clericus ad hanc capellaniam sic erectam, & fundatam presentatus, & institutus ad sacerdotium unquam promoveatur. Non enim per illam clausulam designatur qualitas pro idoneitate eligendi, sed qualitas muneris exercendi, quod cum per alium impleri possit, non est intelligenda tamquam qualitas propria persone electe, sed tamquam qualitas requisita ad satisfaciendum oneri, cui satis est quod per alium satisfiat.

30 Sic ille. Vide etiam infra n. 49. * Capellania, in cuius fundatione sic disponitur: *Eligatur capellanus, qui actu sit sacerdos, vel non conferatur, nisi presbytero, requiritur necessario, quod præstantur sit actualiter sacerdos.* Sic communiter Doctores cum Gratiano *discept. forens. c. 133. n. 2.* Et ratio est clara, quia in huiusmodi dispositionibus habetur expressa mens testatoris exigentis qualitate sacerdoti actuali, a qua non potest recedi, neque ab ordinario etiam de consensu patronorum, ut censuit Sac. Cong. Conc. teste Fagnano in *cap. Conquerente 6. de Clericis non residentibus n. 24.* & dixit Rota in *Alexandrina Decanatus coram Orano 12. Junii 1598.*

31 Ad dignoscendum autem, an ad capellaniam sit præstantus capellanus, qui actu sit sacerdos, vel solum aptitudine, sequenda est theoria, quam tenuit Rota Romana in plurimis consimilibus casibus, & signanter in *Parmen. Prioratus 8. Jun. 1578. coram Blanchetto: in Firmiana beneficiorum 26. Novemb. 1589. coram Orano & 29. Aprilis 1583. coram Blanchetto; in Valentina Jurispatronatus 20. Mart. 1589. coram Orano; in Alexandrina Decanatus 12. Junii & 14. Decemb. 1589. coram Orano; in Romana Capellania 19. Martii 1599. coram Card. Pamphilo, in Gerunda. Beneficium 22. Martii, coram Justo; in Tarvisina Jurispatronatus 27. Junii 1607. coram Mercurio; & in Recanensi Beneficium 14. Junii 1608. coram Card. Lancelotto, qua habetur impressa part. 2. recent. dec. 216. n. 2. quam theoreticam sæpius probavit Sac. Cong. Conc. ut refert, & tenet Fagnan. in c. Ut*

32 Abbates 1. de atate, & qualitate n. 54. Et theoretica est, ut sequitur. Aut verba fundationis, seu institutionis beneficii respiciunt vel actionem ipsam actum presentationis, institutionis vel collationis; aut non respiciunt actum, sed potius illius prosecutionem. In primo casu requiritur sacerdotium in ipso actu, ut v. g. si fundator dixerit: *Volo, ut presentetur, vel instituat, aut eligatur sacerdos, vel ut capellania conferatur sacerdoti, seu constituto in ordine sacerdotali;* quia qualitas adjuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbi: *1. In delictis §. In extraneo, ff. de noxal. actio. l. Si Titius, ubi Bart. ff. de testam. milit. id est, in ipso actus initio, ut declarat Card. in c. Perpendimus, sub n. 7. vers. Sed redeundo ad contrarium, de sentent. excomm. Gomez dec. 72. in princip. lib. 1. & in proposito præter Rotam, tenent Abbas in c. Cum in cunctis §. Inferiora n. 10. vers. Secundo casu, de election. §. de eum num. 21. ad finem, & n. 22. in eodem cap. Cum in cunctis, de election. idem Abbas in Clement. Ut hi sub n. 18. vers. Item pone exemplum, de atate. & qualitate. & ibi etiam Card. in §. Illa vero n. 4. & Vital. num. 16. & Impl. col. 1. Paris. cons. 50. num. 12. & seq. l. 4. Rebuff. in praxi benefic. tit. requisita ad collationem num. 33. & in repet. cap. Extrapandæ §. Qui vero in 2. notabili, de præbend. Lambertin. de Jurepatr. part. 1. lib. 2. quest. 7. art. 29. Ferret. contr. 211. num. 8. & g. Ripa in l. Ex facto numero 31. ff. de vulgar. Fagnan. in cit. cap. Ut Abbates num. 56. & ita Sac. Cong. Conc. 8. Maji 1677. apud Monac. tom. 2. tit. 15. form. 1. num. 18.*

34 Et idem est, si fundator capellaniam dixerit: *Volo, ut presentetur presbyter capellanus, qui missam celebret, in quo casu proprie loquitur Decisio Rote in Romana Capellania 19. Mart. 1596. coram Card. Pamphilo, & censuit Sac. Cong. Conc. in una Materanensi 8. Januarii 1618. in qua fuit decisum: "Sacerdotium actu requiritur stante dispositione testatoris in fundatione duarum capellaniarum, ut per beneficiatos provideantur clericis sacerdotibus, qui teneantur, & debeant missas celebrare, & arbitrio capituli describere, vel ipsis impediatis per alios substituendis a capellanis eisdem, & a capitulo approbandis." Et hoc vult firmiter esse tenendum*

Fagnan. in cit. c. Ut Abbates n. 56. quiddid contra scriperint nonnulli, quos citat Nicol. Garzias in *tract. de beneficiis part. 7. c. 1. n. 62. vers. & quamvis Zerola, & alii. Nec requiritur adjectio illius dictionis, actu seu actualiter, id est, presentetur, seu instituat, actu presbyterali, ut censet Gonz. ad Regul. 8. Cancell. Gloss. 5. a num. 104. sed satis est, ut testator in fundatione disponeret: Ut presentetur, seu instituat sacerdos, qui missam celebret, juxta conclusionem Rote, & communem per rationem jam adductam num. 33. quod qualitas adjuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi: *1. In delictis §. In extraneo, ff. de noxal. actio. (Ad rem tit. 8. part. 4. videatur lex 27. tit. 6. §. ibi mas desque: tit. 16. part. 1.) Fagnan. loc. cit. Immo Barbosa de offic. §. potest. Episcop. part. 2. allegat. 24. num. 37. vult, quod ad capellaniam his verbis institutam; Ut presentetur, aut nominetur presbyter, sive sacerdos, requiritur actu sacerdotium, quamvis non alia adessent, quæ apponi poterunt solent, nempe, qui celebret missam, aut his similia, quia his adjunctis certior apparet resolutio; tunc enim capellanus debet esse actu sacerdos tempore provisionis, & impetrationis. Ita Mendos. in *tr. analium casuum num. 8. decis. in cap. Cum in cunctis §. Inferiora num. 22. de judic. & cons. 129. incip. Pro tenui num. 5. Rebuff. in repet. cap. Extrapandæ §. Qui vero notabil. de præbend. Spin. de testam. gloss. 4. numer. 67. Perez lib. 1. vult. Notabile est etiam dubium, tit. 6. lib. 1. ordin. Gutierrez consil. 1. num. 11. & consil. 2. per totum, Nicol. Garzias de benefic. part. 7. c. 5. a num. 58. Moneta de commutat. ultim. voluntat. cap. 10. quest. 4. num. 138. & 145. Campanil. in *divers. Juris canon. rubric. 7. cap. 6. num. 10. Castropalao in opere mor. tit. 2. tract. 13. disput. 1. punct. 6. num. 12. Gratian. discept. forens. cap. 133. num. 5. & Rota Romana in una Parmensi jurispatronatus 26. Novemb. 1582. coram Card. Blanchetto.****

In secundo autem casu, id est, cum verba fundationis capellaniam non respiciunt actum presentationis, vel collationis, sed potius illius prosecutionem, ut dictum est num. 33. tunc non requiritur in presentando sacerdotium actu, sed sufficit, ut sit in ea etate, ut infra annum possit ad sacerdotium promoveri, juxta theoreticam Abbatis in *capit. Cum in cunctis §. Inferiora num. 10. de elect. & Rote supra allegat. a Doctores communiter receptam. Ex exemplum v. g. est, si in fundatione consimilibus dispositio habetur: *Capellanus debeat esse presbyter; vel presentetur clericus, qui per seipsum teneatur capellania in divinis inservire, & missas celebrare; vel presentetur, qui celebrare teneatur & huiusmodi; nam licet in his casibus Andreas Siculus in cons. 33. Scripsit Psalmista, l. 2. & post eum Lambertin. de Jurepatr. l. 2. part. 1. quest. 7. art. 27. & alii senserint, requiri sacerdotium actu; Veritas tamen est in oppositum, ut absolute dicit Fagnan. in cit. cap. Ut Abb. num. 58. quia huiusmodi verba respiciunt prosecutionem ipsius presentationis, & tempus post institutionem, & ideo sufficit, ut presentatus sit sacerdos habitu, seu aptitudine, licet non actu; arg. cap. Si quis 2. de institutionibus in 6. & in hoc casu loquitur Rota in Romana Capellania de Capisucchi, die 10. Novemb. 1573. coram Costa, quæ refertur in *diff. Romana capellaniam 19. Martii 1596. coram Card. Pamphilo.* Et sic etiam in his, & consimilibus terminis sæpius respondit Sac. Cong. Conc. & signanter in *Tiburina*, in qua testator mandabat, quod in capella erecta per eum missa celebrari deberet ab uno sacerdote de familia; eoque non existente, celebrari deberent a sacerdote deputato; Sac. Cong. Conc. sub die 9. Decembr. 1690. declaravit, capellaniam esse clericalem. In *Justinopolitana*, in qua erecta erat capellania cum hac lege: *quod missa quotidiana in puncto meridiei, constituto sacerdote, aut canonico bona via celebrari committatur, & quærebatur, an esset sacerdotialis? Sub die 23. Novemb. 1697.* Eadem Congreg. respondit negative. In *Tuscolana*, in qua testator mandaverat erigi in cathedrali beneficium cum onere inserviendi choro, & celebrandi unam missam de Requiem pro qualibet hebdomada; & quia presentatus ordi-**

dines sacros infra annum non susceperat juxta consuetudines illius cathedralis, quibus debebat obnoxius; eadem Sac. Congreg. die 4. Septembris 1700. declaravit: "Beneficium esse sacerdotale habitu, & non actu tempore presentationis, ita tamen ut infra annum deberet promoveri." Et sic pluries declaraverat pro variis capellanis erectis in consimilibus terminis, ut potest videri supra num. 23. 24. 25. 26. & 27. semper interponendo, & statuendo, quod similes capellaniam sint quidem sacerdotales habitu; sed tamen satis sit, ut ad eas presententur, seu instituantur clerici in ea etate, ut infra annum possint ad sacerdotium promoveri. Regulare enim est in beneficiis sacerdotibus sufficere solam habilitatem ad sacerdotium; cap. Si is 2. de institutionibus in 6. ibi: "Si is, ad quem Rectoris presentatio in aliqua parochiali ecclesia noscitur pertinere, quempiam non constitutum in sacris presentet ad eam, ipsum dummodo aliis sit idoneus, & infra tempus à jure statutum, ad nordes, quos ipsius ecclesie cura requirit, valeat promoveri" decernimus admittendum; & ibi sic clarissime annotatur: Vacante aliqua ecclesia parochiali, parochiorum illius ecclesie presentavit Titium clericum in minoribus ordinibus dicecesano, qui clericus erat aliis idoneus, utrum propter istum defectum, qui non est promotus ad sacerdotium, sit repellendus à beneficio?" Respondet: "Quod propter defectum sacri ordinis non vest à beneficio repellendus, dummodo alii fuerit idoneus, & possit promoveri ad sacros ordines infra annum." Et cap. Si pro clericis 8. de præbend. in 6. ubi Gemin. & Franc. & Innocent. Abb. & Dec. in cap. Cum in cunctis, de elect. in §. Inter. Roman. cons. 325. n. 1. Dec. cons. 122. sub num. 2. Rolan. cons. 47. num. 59. leg. 1. & Fagnan. in *diff. cap. Ut Abbates num. 59.*

Capellania fundata cum onere interessendi divinis officii in cathedrali, vel collegiata, requirit personale servitium, quod non potest adimpleri per substitutum; ad cap. unic. de Clericis non residentibus in 6. & cap. 12. sess. 24. Concil. Trident. ibi: *Omnes vero divina per se, non per substitutum compellantur obire officia, juncta decisione Sac. Congreg. Concil. qua, ut refert Fagnan. in *diff. cap. Ut Abbates num. 92. declaratum fuit *diff. cap. 12. vers. Præterea, comprehendere etiam mansionarios, & alia beneficia, quæ sunt perpetua, & habent annexum servitium in choro. Si vero capellania fundata sit in ecclesia non cathedrali, vel collegiata, sed in alia ecclesia non habente servitium chori; hoc casu quamvis in fundatione capelle cautum sit, ut capellanus debeat missas celebrare, & divinis inservire, seu interesse, tamen non tenetur ordinem sacerdotalem suscipere, nec missas, aut divina officia celebrare per seipsum, sed satis erit, ut hæc munia per alium adimpleat. Sic decisum fuisse à Sac. Congreg. Concil. in una Placentina, ut refert Fagnan. in *diff. cap. Ut Abbates num. 67. & 88. & tenuit Rota in Romana capellaniam 19. Martii 1596. coram Card. Pamphilo.* Capellaniam cathedralis ecclesie, quarum redditus in distributionibus quotidianis consistunt, personalem residentiam requirunt. Sac. Congreg. Concil. die 9. Novemb. 1619. Capellania sic instituta, ut capellanus quotidie missam celebret, & si negligens fuerit, certam penam incurrat, non requirit personalem residentiam. Sic fuisse à Sac. Congreg. decisum refert Fagnan. in *diff. cap. Ut Abbates num. 68.* Item personalem residentiam non requirit capellania, in cuius erectione dispositum est: *Ut domus adificetur capellano, in qua habitet, & divinis interserviat, & nisi habitet, & interserviat, possit amoveri. & de alio provideri.* Sic decrevit Sac. Congreg. Concil. in una Casalen. teste Fagnano loc. cit. num. 69. Capellaniam, quibus declinabit onus celebrandi missas, & choro interserviendi, non sunt compatibiles cum canonicatibus, & parochialibus, quamvis per earum constitutiones liceat servire per substitutum; Sac. Congreg. Concil. 9. Novembris 1619.***

49 Capellania sic fundata, ut eligatur idoneus capellanus sacerdos, qui missam celebret; est sacerdotialis, sed capellanus non tenetur inservire per se ipsum, & potest celebrare per alium. Sac. Congreg. Concil. 17. Novemb. 1605. & 3. Aprilis 1610. Capellania non potest conferri

filiis illegitimis presbyterorum in ecclesiis, in quibus eorum patres fuerunt beneficiati. Sic expresse Concil. Trident. sess. 25. de reformat. cap. 15. ibi: "Ut paterna incontinentia memoria à locis Deo consecratis, quos maxime puritas, sanctitasque decet, longissime arceatur, non liceat filiis clericorum, qui non ex legitimo nati sunt matrimonio, in ecclesiis, ubi eorum patres beneficium aliquod ecclesiasticum habent, aut haberunt, quodcumque etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis ecclesiis quovomodo ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, vel aliis obtinuerunt, habere."

De capellanis duo potissimum quæri solent. Primum est, utrum capellania sit ecclesiastica, an laicalis. Alterum est, an capellania sit sacerdotialis, nec ne. Ad primum quod attinet, nisi constet de erectione capellaniam auctoritate Ordinarii, vel vere, vel saltem præsumptive, capellania non ecclesiastica, sed laicalis dicenda est, & quidem etiam concurrant cetera natura ecclesiasticæ capellaniam convenientia, ut ex test. in cap. Ad hæc, de religio. domib. firmavit Rota in *Pamplion. capellaniam impress. apud Piton. de contro. Patron. allegat. 33. in nullius, seu Orbellaten. capellan. 3. Februarii 1741. fer. per sor. cor. R. P. D. Canilliac. in Tarraconen. capellaniam 11. Martii 1748. §. 8. cor. Illustriss. Cortada.*

Hæres, vel executor testamentarius, ut dictum est in *add. ad verb. Beneficium art. 2. num. 4. & sequent.* in erectione capellaniam auctoritate Ordinarii haud potest adhibere, eamque efficere ecclesiasticam, si ipsa à defuncto sit in actu inter vivos erecta; potest vero, si defunctus ejus erectionem demandavit in ultima voluntate, dummodo ipse defunctus, nec expresse, nec tacite alienus fuerit ab ecclesiastica qualitate capellaniam.

Hic non inutilis est inspectio, quando defunctus alienus dici nequeat, & quando dici queat alienus à qualitate ecclesiastica capellaniam. Si defunctus fuerit persona ecclesiastica, erectionem capellaniam demandaverit in certa, ac determinata ecclesia, dotem ei constituerit, ipsam capellaniam nominaverit beneficium, & futuros capellanos Rectores, dici nequit alienus ab ecclesiastica capellaniam qualitate. Plene Rot. in *Anconitana beneficium 21. Martii 1746. per tot. cor. bon. mem. Vais, ubi ita fuit definitum non obstante, quod à defuncto tributa fuerit primo capellano facultas capiendi propria auctoritate possessionem bonorum cum clausulis constituti & precarii, eo quia fuit creditum, dictam facultatem referendam esse ad tempus non adhuc sequitur erectionis.*

Quod si defunctus excuserit Ordinarium ad institutione capellanorum pro tempore, alienus omnino dici debet à qualitate ecclesiastica capellaniam; Piton. de contro. vers. patr. allegat. 34. num. 20. Amostaz. de causis pitis lib. 3. cap. 13. num. 4. optim. Rot. cor. Seraphin. de cir. 611. num. 4. cor. Lancetti. decis. 1036. num. 13. & seq. in *Tarracon. capellaniam 11. Martii 1748. §. 9. cor. Illustriss. Cortada.* Idem asserendum est, si bona non capellaniam, sed capellanis reliquerit; Piton. de contro. patron. allegat. 49. num. 9. & 11. & rursus allegat. 87. numer. 3. Lar. de annivers. & capellan. lib. 1. cap. 8. numer. 26. Rota cor. Cocc. de decis. 2244. num. 4. & cor. Pamphilo. decis. 87. num. 5. tum si reliquit capellaniam, sed expresso titulo stipendii, & salarii capellani; Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 31. num. 60. & sequenti. Borodon. de legat. missar. cap. 6. num. 32. & seq. Rot. in civitat. Caselli capellaniam 29. Apr. 1744. §. 10. cor. bon. mem. Vicecom. in *Agagnina capellaniam 16. Junii 1749. §. 3. & in confirmatoria 30. Junii 1750. §. 4. cor. Eminentiss. Matth.*

In universum si defunctus disponendo de capellaniam aliquid demandavit, quod convenit ecclesiasticæ capellaniam; alienus dici nequit à qualitate ecclesiastica capellaniam; contra vero si quid voluit capellaniam ecclesiasticæ repugnans, ab ecclesiastica qualitate capellaniam dicendam est alienus. Intelligit tamen, si agatur de persona, quæ intelligat, quid sit capellaniam ecclesiastica, quidque sit capellaniam laicalis: nam si res sit de rustico, de muliere, vel de aliis id genus, nec tute procedi potest cum

BIBLIOTECA CENTRALI

dicta distinctione; Rota in Prent. Legati p[er] 21. Aprilis 1749. §. 8. cor. bon. memor. Lana.

56 Capellania (ut ad alterum transcamus) dicitur sacerdotalis, ubi Rectori impositum est onus celebrandi per seipsum, vel expresse, vel saltem virtualiter. Quando autem virtualiter in iunctum Rectori dici queat onus celebrandi per seipsum, adit Rota in Dorthus. benefic. 3. Jun. 1742. cor. Illustr. Mol. ubi declarantur decisiones, que videntur contrarie. Quod si nomen presbyteri, seu sacerdotis referatur ad exercitium, beneficium est sacerdotale habitu: sin autem referatur ad ipsum initium electionis, seu presentationis, beneficium est sacerdotale actus; Rota in maj. benef. 27. Apr. 1742. cor. clar. mem. Calvagn.

57 Ceterum si nec expresse, nec virtualiter fuerit capellano onus in iunctum celebrandi per seipsum, capellania dici nequit sacerdotalis, tametsi dictum sit, quod capellanus sit presbyter, & quidem idoneus, & sufficiens ad celebrationem missae, & divini officii; Rota in Imol. Ben. super inst. 13. Jan. 1744. cor. Illustr. Molin. Num idem obtineat, si dictum sit, quod capellanus sit sacerdos; Vide Rota in maj. colleg. 26. Apr. 1743. cor. Illustr. Thuin.

58 Quod ait Auctor num. 11. capellaniam scilicet laicalem, adeoque amovibilem de consensu patroni, tenere posse vicem tituli in promotionibus ad ordines sacros, intelligi, si agatur de iurepatronatus hereditario; ita ut successor ubi obstrictus servare factum defuncti nequit amovere capellanum; non item si res sit de iurepatronatus gentilitio, aut mixto, sic ut successor tamquam vocatus ex propria persona possit capellanum amovere; Amostaz. de causis p[er] lib. 3. cap. 1. num. 42.

59 Pariter quod inquit Auctor num. 43. capellaniam, videlicet fundatam cum onere celebrandi divina officia in cathedrali, vel collegiata ecclesia, requirere personale servitium, quod non potest adimpleri per substitutum, intelligi, si obtinens illam capellaniam recenseatur inter mansionarios illius ecclesiae; quia si non sit de mansionariis, non est obligatus ad personale servitium, potestque per alium inservire. Rota in Vicenti. benefic. 5. Julii 1751. §. 11. & plur. seq. cor. Illustriss. Corsada.

CAPELLANUS IN COMMUNI.

1 CAPELLANUS tenetur per se ipsum missa celebrare, si id verbis expressis, aut aequipollentibus cautum fuerit in fundatione capellaniae; quod enim in ipsa erectione capellaniae constitutum, & dispositum est, id omnino esse observandum, ut expresse statuitur ad Concil. Trident. sess. 25. de reform. cap. 5. Nec requiritur, ut in erectione statutum sit, ut capellanus celebret per seipsum; sed satis est, ut id verbis aequipollentibus sit ordinatum; arg. cap. In his 15. de verb. signific. leg. final. ff. de donat. que sub modo, leg. Quid tamen §. 1. ff. de arbit. & sic fuisse ad Sac. Cong. Concil. decisum refert Fagnan. loc. cit. num. 76. & 77. (Conducit lex §. tit. 4. p. 5. tit. 9. par. 6.) Immo capellani tenentur missas celebrare per seipsum, si adit preceptum testatoris, seu fundatoris ita conceptum: "E se alle volte non potessero, facciano celebrare per altri": ut respondit Sac. Congreg. Concil. 18. Decembr. 1688. Sic etiam si onus missarum reperitur in iunctum capellano hac lege: "Che debba celebrare la messa, & se alcuna volta non potesse, faccia celebrare per altro quotidianamente. Vel. Che il capellano per tempo, in tempo della raccolta abbia vacanzza di due mesi all'anno, & con piu. Che potrà prender tutti, o pochi giorni alla settimana, & cio etiam in caso di malattia, possa farle dire da altri." Vel. Et in casu infirmitatis, vel absentiae possit capellanus alium substituere: dicitur onus in iunctum personale, ita ut per seipsum teneatur celebrare, quia onus dirigatur in personam capellani, cuius industria videtur electa, & importat satisfactionem personalem, prout in praefatis casibus respondit Sac. Congreg. Concil. in Romana 14. Aprilis 1685. lib. decret. 33. fol. 69. & 18. Decembr. 1688. in Florentina 13. Novembris 1688. & in civitatis plebis 15. Decembris 1708. Secus si testator di-

diceret: "Qual messa vuole, che sia celebrata dal Rettore, che sarà nominato." Nam tunc poterit missa celebrari, & onus adimpleri per alium; eadem Sac. Congreg. Concil. 15. Januarii 1669. lib. 27. decret. fol. 281. Sicuri si ita mandaret: "Heres teneatur eligere capellanum, qui singulis hebdomadis celebret missas, v. gr. quatuor." Nam etiam tunc non teneatur celebrare per seipsum; ad quod confluunt decedenda causae urbis, & orbis, quis modo ab ejus censuris poterit esse tutus? Aut quis & quantus Theologus hic Censor, qui videtur Sac. Rom. Rot. nec è limine salutasse?

2 Capellanus, qui de mente testatoris quotidie per se ipsum celebrare tenetur, semel in hebdomada per alium poterit celebrare Sac. Congreg. Concil. in Comenti. 10. Martii 1623. arg. cap. Significatum 11. de prob. Obligatio enim quotidie per se celebrandi inhonesta & illicita censeri debet; Rota Roman. part. 1. recent. decis. 496. num. 7. Immo voluit Doctores, quod capellanus obligatus ad quotidie celebrandum per se ipsum personaliter, nedum semel in hebdomada possit celebrare per alium, sed etiam titulo honestatis, vel reverentia Sacramenti, aut alia justa causa, possit aliquoties, & etiam semel in hebdomada abstinere a celebrando, ne, absque eo quod faciat tali die celebrare per alium, maxime si obligatio quotidie celebrandi sit mere personalis ad ipsius capellani personam directam, ut cum multis tenemus etiam nos verb. Missa art. 3. n. 14. & sequent. afferendo ibi varia decreta Sac. Congreg. Concil. ad hoc facientia, & expresse tenet Monacell. rom. §. in appendice ad formul. institutione 5. pro adimplimento onerum missarum num. 11. & hoc ex cap. Significatum 11. de prob. & juxta decretum circa hoc editum ab Eminentiissimo Petruccio in visitatione domus Patrum Ministrorum Infermorum Magdalene Romae approbatum ad Sac. Cong. Visitationis apostolicae sub die 18. Junii 1697. in quo sic habetur: "Religiosi à superioribus pro tempore destinati pro celebratione missarum sex quotidianarum pro legato, & suffragio R. P. D. Nicolii Vincentii Justiniani juxta reductionem obtentam ab anno 1646. à celebratione quotidiana vacare non possint, nisi semel tantum in hebdomada. At in diebus, quibus vacant, pro aliis celebrare, & aliam elemosynam, seu stipem accipere nequaquam possint, sed nisi vacare, ut supra, vel à celebratione pro eodem testatore, vel pro seipsis, & eorum devotione dumtaxat, poterunt semel in hebdomada celebrare, sub poena reiterandae celebrationis, & restitutionis, respectively, super quibus eorumdem religiosorum, & superiorum conscientiam strictè oneramus." Vide verb. Missa art. 3. num. 10. & seq.

3 Non satis apte, sed improprie inhonesta, & illicita vocatur sacerdotis obligatio, qua ad quotidie per seipsum celebrandum adstringatur; neque enim celebratio etiam quotidiana onus est, quod aut cum honestate pugnet, aut exequi per se non liceat. Parcedum tamen Auctori est, quod illis vocabulis nihil aliud innuere voluerit, nisi quod tanta esse nequeat celebrandi obligatio, ut ab isto onere quotidiano dispensari duplici saltem de causa non possit, scilicet ob corporis infirmitatem, & ob specialem aliquam causam honestatis, & devotionis sacrificio debita, quibus in casibus censeri nequit sacerdos obligatus.

4 Neque ferri posse videtur, quod statim subnequit, posse scilicet sacerdotem semel in hebdomada celebranda missa abstinere, quin teneatur per alium satisfacere. Decretum enim, quod affert ad particula-rem casum spectat, in quo particulares circumstantiae occurrere debuerunt. Quamobrem ex ipso generalis regula statui nequit, qua permittatur generatim capellani quinquaginta & duas missas quolibet anno contra propriam obligationem omittre. Quamobrem satis cum Cabassutio, alisque censerem, non ultra unam in mense missam extendi posse hanc capellanorum exemptionem, ne notabiliter mutatur, & ledatur institutoris dispositio, atque voluntas.

5 Asserit hic R. Theologus, quod ego minus apte dicam, quod obligatio quotidie per se celebrandi inhonesta, & illicita censeri debet. Et tamen suat ipsa pra-

6 cisa verba Sac. Rom. Rot. part. 1. recent. decis. 496. ubi in Summario n. 7. Sic praecise habet: Onus celebrandi missas quotidie adjectum sacerdoti, ne per seipsum celebret, dicitur inhonestum, & illicitum, & in corpore eodem num. 7. sic repetit: obligatio quotidie celebrandi tanquam inhonesta, & illicita &c. Unde si audeat censura inurere ipsis missa verba tam venerabilis Sacri Tribunalis; ad quod confluunt decedenda causae urbis, & orbis, quis modo ab ejus censuris poterit esse tutus? Aut quis & quantus Theologus hic Censor, qui videtur Sac. Rom. Rot. nec è limine salutasse?

7 Quo autem ad reliqua ab eo hic supra notata, vide, ultra ibi à me tradita; Monacell. Edition. Rom. 1709. part. 3. in appendice. instruct. 5. pro adimplimento onerum missarum, pag. 217. num. 11. & sequent. ubi satis ad rem.

8 Capellanus, qui tenetur quotidie celebrare, non potest novam elemosynam accipere, & duabus obligationibus unica missa satisfacere, nisi in fundatione expresse cautum sit, quod non teneatur sacrificium applicare; Sac. Congreg. Concil. in nullius celebrationis missarum 13. Julii 1630. & in decretis de celebratione missarum; ubi ad quartum quaesitum respondit. Sacerdotes diebus quibus tenentur missas celebrare ratione beneficii, seu capellaniae, legati, aut salarii, si elemosynam pro aliis etiam missis celebrandis susceperint, non possunt eadem missa urique obligationi satisfacere. Capellanus, qui potest per alium celebrare, non tenetur dare stipendium sacerdoti celebranti ad rationem redditum capellaniae; sic Sac. Cong. Concil. in decretis de celebrat. missarum in responsione ad octavam, ubi expresse dicit: Satis est, ut rector beneficii, qui potest missam per alium celebrare, tribuat sacerdoti celebranti elemosynam congruam secundum morem civitatis, vel provinciae, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit. Sic capellani amovibiles, qui sunt nominati, vel electi ab haeredibus testatorum, ad celebrandas missas cum assignatione certi redditus juxta dispositionem testatorum, possunt assignare certam mercedem juxta morem regionis sacerdoti pro missis celebrandis, & pro se aliam partem retinere.

9 Sac. Cong. Concil. in Neapolitana 17. Augusti 1630. Ita etiam capellanus ad nutum amovibilis cum obligatione unius missae qualibet hebdomada, cum stipendio legato, & confirmato de octo anni in octo annos, potest demandare celebrationem dicarum missarum alteri, cum elemosyna consueta juxta morem regionis, retenta sibi parte dicti stipendii debiti capellano. Sac. Cong. Concil. in Fanen. 7. Sept. 1630. Si vero reperitur in iunctum, v. g. quod celebretur singulis annis missae 30. S. Gregorii pro defunctis in ecclesia N. per sacerdotem eligendum à N. cui solvantur pro elemosyna scuta octo, vel decem. Capellanus sacerdos sic electus tenetur per se ipsum celebrare; nec poterit dare elemosynam currentem alteri sacerdoti, qui praefatas missas celebret, retento sibi, quod superest, ut Sac. Cong. Concil. requisita respondit 21. Febr. 1688. & repropo. dubio 17. Julii ejusdem anni responsum confirmavit: lib. 38. Decr. fol. 89. 339. 340. & clare etiam colligitur ex decretis de celebratione missarum, ubi ad decimum quaesitum: "An sacerdotes, quibus aliquando offertur elemosyna major solita pro celebratione missae, debeant dare eandem integram elemosynam iis, quibus missas celebrandas committunt; an vero satis sit, ut dent celebrantibus elemosynam consuetam? Respondit: Debere absolute tribuere integram elemosynam sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse."

10 Capellanus, qui impositum est onus, ut debeat continue singulis diebus missam celebrare, & si cessaverit eam celebrare, teneatur, v. gr. solvere duos paulos pro qualibet missa non celebrata, non potest unquam vacare, nisi suppleat per alium; Sac. Cong. Concil. 17. Septemb. 1695. Non tenetur tamen per alium celebrare tempore infirmitatis non excedentis quindecim dies, ut declaravit eadem Sacra Congregatio Concilii 17. Septembris 1695. Immo ex Concilio Provinciali Mediolan. septimo tit. de missis. Capellanus deobligatur à celebrando, & supplendo per alium ratione infirmitatis Ferrar. Biblioth. Tom. II.

etiam si per mensem integrum aegrotet: Loquitur enim ibi Concilium praecisus verbis: "Si capellanus saltem per annum functus sit suo munere celebrandi in aliquo loco, nisi etiam per mensem aegrotet, adhuc integram elemosynam iudicio Episcopi accipere potest; & in hoc consentiunt Covarr. lib. 3. variar. resolut. cap. 13. Petrus de Navarr. lib. 2. de reitit. cap. 2. num. 210. Molfesius in Summa tract. 6. cap. 1. num. 79. Hurtadus de Sacramenti. disput. 4. difficult. 1. Fagundes de quinque eccles. praecip. lib. 3. cap. 16. num. 11. Gavanti. in rubrica missal. part. 3. tit. 12. num. 18. Rodriguez in Summa cap. 252. concl. 3. Rosignol. de Eucharistia quest. 11. art. 1. num. 13. & alii magis communiter. Maxime si in fundatione capellaniae sit cautum, ut capellanus teneatur celebrare per seipsum. Si vero ex fundatione capellanus non teneatur celebrare per seipsum, cum talis capellanus ex decreto Sac. Congreg. Concil. in Casalen. 18. Septembris 1685. in resp. ad 6. numquam possit à celebratione vacare, ut videri potest verb. Missa art. 3. n. 20. & 21. Ipse non teneatur per alium celebrare tempore infirmitatis non excedentis quindecim dies, ut declaravit eadem Sac. Congreg. Concil. 17. Novembris 1695. Sacerdos autem substitutus à capellano ad celebrandum pro fundatore, si omittat celebrare causa infirmitatis per aliquot dies, non acquirit stipem missis omis- sis correspondentem; sed illa est eroganda alteri sacerdoti, ut celebret, vel est retinenda ab ipso capellano, si ipse per seipsum pro illis diebus celebret: & ratio est, quia sic substitutus videtur taliter computandus, ac si esset dietim conductus ad celebrandum pro testatore, potest enim ad libitum removeri à tali onere, cum sit mercenarius, deductus autem dietim ad opera de die in diem, acquirit stipem ratione operum, quae de die in diem praestat; sicque pro diebus, quibus non praestat opera, licet causa infirmitatis non praestet, mercedem non acquirit, ut patet in similibus; nam quod est datum ob causam, repetitur, si ex infirmitate recipientis non potuit adimpleri; leg. Si pecuniam in princip. ff. de condit. causa data; (Ad rem lex §. tit. 4. 43. & 44. tit. 14. par. 5.) adeoque substitutus sic conductus, si pro aliquibus diebus non celebret, licet causa infirmitatis non celebret, mercedem non acquirit.

11 Nimis laxa visa censoribus est auctoris opinio, qua aegrotantes per mensem capellani ab onere eximuntur satisfaciendi per alios. Nam alii cum Barbosa ad decem tantum dies hanc exemptionem extendunt; nonnulli cum Azorio, & Silvestro in infirmitate quoque paucorum dierum adstringi ad satisfaciendum per alios opinati sunt; sunt qui cum Auctore ad mensem extendunt; sed media, & aequior sententia est, non ultra quindecim dies protrahi hanc libertatem posse; atque haec opinio duplici Sacrae Congregationis Concilii decreto comprobata est, quorum alterum fuit 17. Novembris 1686. alterum vero 4. Julii 1689. Hujusmodi decreta refert Cl. Ubaldus Giraldi à S. Cajetano Cler. Regul. Scholarum Piarum part. 1. Institut. Canonicae. P. Remigii Maschart. à S. Erasmo p. 265. à num. 7. neque nos proferemus in verb. Missa.

12 Capellanus Episcopi, qui cum eo recitat officium, debet se illi conformare. Sac. Congreg. Rituum 11. Julii 1605. Capellanus eligendus ab Episcopo pro tempore, non est amovibilis, neque manualis, sed perpetuus. Sac. Congreg. Concil. in Gravien. 6. Decembris 1645. Capellani ecclesiae cathedralis, qui sunt membra ecclesiae, debent incedere in processibus, & sedere in choro immediate post Canonicos; nec inter eos debent interponi rectores ecclesiarum aliarum, etiam praetextu Doctoratus; Sac. Congreg. Rituum in Turritiana 1. & 23. Julii 1601. & in Terulen. 20. Decembris ejusdem 1601. & capellanus praesbyter prius ordinatus, debet praecedere capellano postea ordinato, licet ultimo ordinatus prius acceperit possessionem capellaniae. Sac. Congreg. Rituum in Novarien. 16. Julii 1605. Non potest Episcopus praecipere capellanis capellarum campestrium regulatum, ne missas celebrent antequam celebretur missa ecclesiarum parochialium; Sac. Congreg. Concil. in Tarvisina ad cap. 8. sess. 7. de reform. 17. Aprilis 1649. Capellanus non potest cogi ab Episcopo, ut celebret certa hora, quan-

13

14

15

16

17

18

19

- quando in fundatione hoc non reperitur injunctum. Sac. Congreg. Concil. in Pisaur. 6. Aprilis 1647. Posset tamen Episcopus capellanum adstringere (non censuris) ad providendum de proprio paramenta, ut respondit Sac. Congreg. Episcop. in Surrei. 11. Aprilis 1589. Capellanus semel examinatus, & approbatus quoad scientiam ab Ordinario, nulli examini exinde de scientia subijci debet. Sac. Cong. Episc. & Regul. 17. Julii 1615.
- Nec heres, nec executor testamentarius, neque Episcopus, potest in erectione capellanæ, seu beneficii simplicis injungere capellano onus residentie, quod testator non injunxit, neque addere, quod capellanus pro tempore per se ipsum missas celebret, neque alio modo testatoris voluntatem immutet. Sac. Congreg. Concil. in Viterbiensi. 21. Januar. 1698. in Mexicana 16. Maji 1699. & in Derthonensi. 4. Junii 1701. Capellanus confraternitatis non potest suo arbitrio sine expressa licentia Episcopi processionem facere. Sac. Cong. Rituum in Meliten. Galatii 4. Mart. 1606. Et si non adsit licentia Episcopi, non potest illas facere sine licentia parochorum, per quorum territorium transeundum est. Sac. Cong. Rituum 10. Decembris 1703. in resp. ad vigesimum secundum. Nec potest capellanus confraternitatis in processionibus extra propriam ecclesiam deferre solam. Eadem Sac. Congreg. 10. Decembris 1703. in respons. ad 23.
- Capellani confraternitatum non debent ab Episcopo sine causa amoveri reluctantibus confratribus. Sac. Congreg. Episcop. in Forosemp. 3. Octobr. 1692. Alia de istis capellanis, vide verb. Confraternitas. Capellanus quo tempore, loco, seu ecclesia, vel altari debeat celebrare missam, & pro quo debeat applicare, & quid possit quoad reductionem, satisfactionem, elemosinam, & alia; vide verb. Missa, ubi late de omnibus.
- Capellanus habens obligationem inhabitandi domum à fundatore ad id relictam instructam suppellectilibus, & mobilibus necessariis, tenetur omnimode ibi inhabitare, & residere ad formam testamenti. Sac. Cong. Conc. in Aquilana capellania 19. Maji 1733. in respons. ad primam dubii.
- De amotione capellani non infrequens controversia est. Porro si capellania sit laicalis, seclusa contraria voluntate fundatoris, potest capellanus ab eo, qui jus habet ipsum destinandi, pro arbitrio, & sine ulla causa amoveri. Cardin. de Luc. de benef. discurs. 80. n. 17. & sequent. Leon. de offic. capellan. quest. 5. sect. 16. num. 251. Rot. in Leoniden. capellanarum super bon. jur. 27. Februar. 1719. §. Ba moti, & sequent. cor. bon. mem. Foscar. confirmata 28. Jun. 1720. §. Pro eo vero, cor. eod. & 12. Jun. 1722. §. Validitate, cor. clar. mem. Corio; in civitatis castellæ capellanæ 15. Januar. 1754. §. 10. & sequent. & 29. Aprilis ejusdem anni 1744. §. 5. cor. bon. mem. Viccom. & 28. Jun. 1745. §. 5. cor. bon. mem. Lan. & in Firmana capellania 6. Jun. 1746. §. 2. cor. bon. mem. Viccom.
- Potest tamen is, qui pollet jure hoc destinandi capellanum, renuntiare facultati huc amovendi, vel expresse, vel tacite. Quando vero successor teneatur, nec nestare facto antecessoris; vide in superiori additione ad verb. Capellania num. 8.
- Quod si capellania sit ecclesiastica, nequit capellanus amoveri. Num autem in ejus erectione possit ab Episcopo approbari conditio, qua fit potestas patrono ipsum amovendi, magna questio est. Ejus vero solutio inde pendet, an perpetuas sit de essentia, nec ne, capellanæ ecclesiasticæ; nam Episcopus est in limine fundationis approbare valeat conditiones juri contrarias; minime tamen approbare potest conditiones essentiae capellanæ ecclesiasticæ repugnantes. In additione autem ad verb. Beneficium art. 1. num. 5. dictum est, quod Rot. in Casertana beneficii 28. Jun. 1745. §. 8. cor. clar. mem. Mill. in medio reliquit, utrum perpetuas sit de essentia ecclesiasticæ capellanæ. Ad id supremum tribunal in Fanen. juris nominandi 2. Jul. 1745. cor. Reterend. P. D. Bursio Decano firmavit, posse conditionem hanc ab Episcopo in limine fundationis approbari. Et quod summopere notandum est, agebatur in casu illius decisionis de capellano, cui incumbat cura animarum.

De capellano, qui ad virandam dismembrationem parochiæ, solet constitui ad coadjuvandum parochum, queritur etiam, utrum sit perpetuus, an amovibilis? Esse amovibilem ex justa causa, definiit Rota in Bononien. amovibilitatis capellani 31. Januar. 1727. cor. clar. mem. Corio, ubi quod si Capellanus hic initio suæ possessionis acceptasset conditionem amovibilitatis ad nutum, posset ad nutum amoveri. Monet vero idem sacrum Auditorium in hac ipsa decisione, quod in capellaniam perpetua acceptatio conditionis amovibilitatis ad nutum initio possessionis nihil operatur. Num capellanus curatus ad nutum amovibilis à patrono inscio, & non curato Episcopo, amoveri queat? expendit Rota in Commen. Loci Furcula 27. Januar. 1730. cor. bon. mem. Ratto inter impressas decit. 274. tom. 3.

Si in fundatione alicujus capellanæ dictum sit, quod presentetur capellanus, qui intra annum possit ascendere ad ordinem sacerdotalem, initium anni desumi debet non ab institutionis, & possessionis die, sed à die presentationis; ut firmavit Rota in Majoricen. beneficii 13. Aprilis 1742. cor. clar. mem. Millin. ubi quoad hoc contrarie auctoritates procedunt in promotionibus sacerdotum ad dignitates, & canonicatus ad præscriptum juris.

CAPELLANUS MONIALIUM.

SUMMARIUM.

1. Capellani monialium debent esse mature ætatis, non autem juvenes.
2. Unde non obstante quod moniales jus habeant nominandi capellanum, potest illum Episcopus ex justa causa rejicere.
3. Immo si Episcopus ipse dare velit monialibus capellanum juvenem, potest Abbatissa illum non recipere.
4. Ubi tamen senes, & proæcti de facili non inveniuntur, ut in civitatibus, & locis parvis, relinquatur prudentiæ Episcopi, ut etiam juvenes bene perpensis loci, & facti circumstantiis possit admittere, dummodo ornati sint bonis moribus, & apud omnes sint bonæ famæ.
5. Removentur etiam quicumque capellani monialium vite dissolute, maxime si contrahant amicitias, & mittant munera monialibus.
6. Regulares non possunt esse capellani monialium, nisi propter penuriam presbyterorum secularium.
7. Capellani monialium debent esse amovibiles, non esse autem perpetui, & intituati.
8. Quando tamen moniales sunt in quasi possessione presentandi eorum capellanum ad vitam, Episcopus non debet innovare; sed suorum jurium monumenta ad Sacram Congregationem mittere.
9. Capellanus in ecclesiis monialium regularibus subjeclarum approbatur à superiore regulari.
10. Ceteri vero presbyteri seculares, qui advocantur pro celebratione missarum in ecclesiis monialium, possunt ab Episcopo prohiberi, nec accedere, quomodo moniales exemptæ sint, aut regularibus subjeclantur.
11. Capellanus monialium potest missam celebrare de Sancto, cujus officium ab ipsis monialibus celebratur in choro, missali tamen romano, in quo si missa particularis de eodem Sancto non adest, sumitur de communi.
12. Et idem dicendum est quoad recitationem officii.
13. Capellanus monialium non debet alium presbyterum substituere sine licentia Episcopi, sive Vicarii generalis, in casu impedimenti.
14. Capellanus secularis de licentia confessoris monialium potest Eucharistia sacramentum ministrare.
15. Capellani ecclesiarum exemptarum amoveri non debent ab Episcopo sine causa.
16. Addit. ex aliena manu, ad num. 20.

Capellani monialium debent esse mature ætatis, non autem juvenes, quia in senioribus præsumitur major probitas, cap. Si officia 2. dist. 19. & morum gravitas, cap. Porro 6. dist. 84. Unde non obstante, quod moniales jus habeant nominandi capellanum, potest illum Episcopus ex justa causa rejicere, puta si sit junior; Sac. Congreg. Episcop. in Bononien. 31. Maji 1602. & 29. Novembris 1605. Immo si Episcopus ipse dare velit monialibus capellanum juvenem, potest Abbatissa illum non recipere; Sac. Cong. Episc. in Messanen. 19. Decembris 1602.

- Tenet Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
1. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
2. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
3. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
4. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
5. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
6. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
7. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
8. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
9. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
10. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
11. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
12. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
13. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
14. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
15. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
16. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.
17. Teneat Tambur. loc. mos. cit. quod Episcopus monialibus sibi subjeclis solet etiam destinare capellanum, qui vice parochi fungatur. Verum non aliter amittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuleretur. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in prejudicium parochi possit destinare hunc capellanum, qui parochi vice fungatur. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjeclæ, ut non diffitetur ipse Tamburinus, & tradunt Abb. in cap. Dilectus num. 17. de stat. Monach. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 4. Pellizar. ubi supra.

CAPELLANUS MILITUM, seu missionarius Exercitus, vel castrensis.

SUMMARIUM.

1. Capellani militum, seu missionarii exercitus, vel castrenses in casibus, in quibus non adsit Breve apostolicum aliter disponens, debent approbari ab Ordinario loci, non autem à capellano majori regio. Immo dato quod adsit Breve apostolicum, est bene, & caute perpendendum, an fuerit personale concessum alicui Regi, vel limitatum pro aliquo regno.
2. Sacra Congregatio Episcoporum pluries decrevit, quod capellani militum sint approbandi ab Ordinario loci, & non à majori Penitentiario regio.
3. Alioquin confessiones, & matrimonia nulla erunt.
4. Que Sacra Congregatio etiam declaravit hujusmodi capellanos non habere jurisdictionem in Clericis.
5. Regii capellani majores non possunt præterdere, ut omnes capellani, vulgo nuncupari delii Presidj, & Fortezze, sint exempti à jurisdictione Episcoporum Diaceranorum, & subjeclæ suæ jurisdictioni.
6. Regii capellani majores ex Brevi Clementis VIII. concessio Regi Philippo habent solummodo executiones spectantes ad personas, non ad loca: Nec in dicto Breve legitur, quod ipsi possint eligere personas ad audiendas confessiones, & alia sacramenta administranda, nisi ex approbati ab Ordinario.
7. Adducuntur varie responsiones Sacre Congregationis Concilii ad dubia ei proposita occasione cujusdam Brevis apostolici concessi Archiepiscopo Mechliniensi pro exercitu in Flandria.
8. Adducitur resolutio ejusdem Sacre Congregationis Concilii in responsione ad dubium ei propositum in una Mediolanensi pro matrimonio contracto à milite in statione degente coram capellano sui Tertii.
9. Adducitur alia resolutio ejusdem Sacre Congregationis Concilii in una Dertonensi pro quodam matrimonio celebrato coram capellano Militiæ equestris in terra Voghera.
10. Afferuntur varie resolutiones Sacre Congregationis Concilii in dubio jurisdictionis capellanorum exercitus occasione militum à variis Germania partibus in Italiam irrumpentibus.
11. Afferuntur varie alie resolutiones ejusdem Sacre Congregationis Concilii in una Casertani, quoad potestatem capellani militum circa assistentiam præstandam matrimoniis contrahendis in eorum regiminibus existentibus.
12. Matrimonia contracta coram capellanis exercitus à militibus degentibus in castris, & stationibus hybernis, vel æstivis; aut in expeditione, etiam cum militaribus faminis, sine licentia Ordinarii loci, vel sine speciali facultate Sedis apostolicæ, nulla sunt.
13. Matrimonium contractum à viro catholico cum muliere pariter catholica coram ministro catholico, est nullum.
14. Ad uberores notitiam consilium capellanorum juvat adducere novissimam resolutionem ejusdem Sacra